

КРАЙ

1 стор. УНІВЕРСАЛЬНІ СОЛДАТИ	Підприємці за прилавком – що ми про них знаємо?
2 стор. КАРТКОВА СИСТЕМА	Пластикові картки – найближче майбутнє?
3 стор. А ПОТІМ БУЛА СВОБОДА	Угорська революція 1956 року
7 стор. НЕТІШІНСЬКОМУ МУЗЕЮ – 5!	Ювілей в Нетішині.
8 стор. СТРЕТЧ-ЕЙДЖ	Одна з молодіжних субкультур

ПІДПРИЄМНИЦТВО

В.Напиткін

УНІВЕРСАЛЬНІ СОЛДАТИ

Чи задумувався кожен з нас, що є похід на базар за покупками?

Це не європейський «шопінг», де більше важить сам процес вештання по супермаркетах та універмагах і вибирання товару. Для нас це сувора необхідність – швиденько пройтися по рядам і купити необхідне згідно із списком на папірці. На щастя, часи жахливого дефіциту давно минулися – тож минулися і вічні грандіозні тітки, що ліниво кидали через прилавок покупцеві – «масла нема і не буде». Ми давно навчені реагувати на етикетки і ціни, а не на людей, що стоять за прилавком. І якщо запитати покупця при виході, в кого він придбав товари – чи згадає хоч одне обличчя?

А між тим це цілий клас людей, з власними долями і уподобаннями. З нашого боку прилавку ми не завжди знаємо всі нюанси того, що відбувається за ним, і чого вартує ота різноманітність у вітринах – були гроші. Інколи уявлення покупців не йдуть далі роздумів на кшталт «скільки вони заробляють на нас».

А жаль.

Ринок об'єднує людей з безліччю професій і освіт – і бухгалтерів, і педагогів, і робітників. Тут складається особлива спільнота. Чи часто ми звертаємо увагу на оце їхнє «приглянь за моїм товаром, я зараз повернуся», сказане колезі – а товару цього не на одну тисячу гривень. Чи бачимо, як продавець з одного кіоску займає місце іншого – аби не «випустити» покупця, хоча особисто йому ніби нічого не перепадє?

Пані Наталя працює продавцем продовольчих товарів вже 13 років. В минулому житті – службовець. Далі було все як у всіх: мізерна зарплата (спробуйте

поділити 45 гривень на сім'ю з чотирьох душ), скорочення і вічні роздуми на тему «а що далі»...

– За весь час була у відпустці двічі.

Адже не важить, працював твоїй кіоск чи ні – платити потрібно за повен місяць. І якщо порухувати збитки на такий відпочинок, то вже й не дуже хочеться такого відпочинку...

Світло на базарі вимикають відразу після появи перших продавців. Приблизно о шостій ранку. Влітку це не страшно – а от зимою ще темно. І люди змушені користуватися ліхтариками.

Закінчення на 2 стор.

ЮВІЛЕЙ

Тарас Вихованець, заступник директора з наукової роботи Нетішинського міського краєзнавчого музею

Фото В. Войковського

МІСЬКИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ М. НЕТІШІН: 5 РОКІВ!

Літопис музею започаткувався у 1994 році, коли в місті енергетиків було зареєстровано як позашкільну виховну установу краєзнавчий центр-музей. Його директором стала Г.І. Фурманчук. Позаяк музей тоді ще не мав власної експозиційної площі, то для проведення виставкової діяльності, за сприяння тогочасного міського голови І.В. Гладуняка, центру-музею було передано приміщення сучасної мистецької галереї «Арт-ПЛАСТ». Через три роки установа пройшла реєстрацію як музей при освіті, а 19 вересня 2000 року рішенням виконкому міської ради його перепрофілювано у міський краєзнавчий музей. У тому ж таки році заклад отримав і нове приміщення, дизайн інтер'єру та майбутньої експозиції якого здійснивав В.В. Походонько. Відчинив свої двері для відвідувачів музей 27 вересня 2001 року. Міський краєзнавчий музей м. Нетішина посідає одне з помітних місць серед подібних українських установ. Відкритий не так давно, він, однак зумів уже позитивно зарекомендувати себе в багатьох аспектах наукової та культурно-освітньої діяльності, а згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 12 вересня 2005 року за №889 заклад доповнив перелік тих музеїв, у яких зберігаються музейні колекції та предмети, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України.

Закінчення на 7 стор.

ПРОБЛЕМА

В.Соколовський

АНТИРЕКЛАМА?

Начальнику ДАІ
Товариство підприємців «Край»

ЗАЯВА

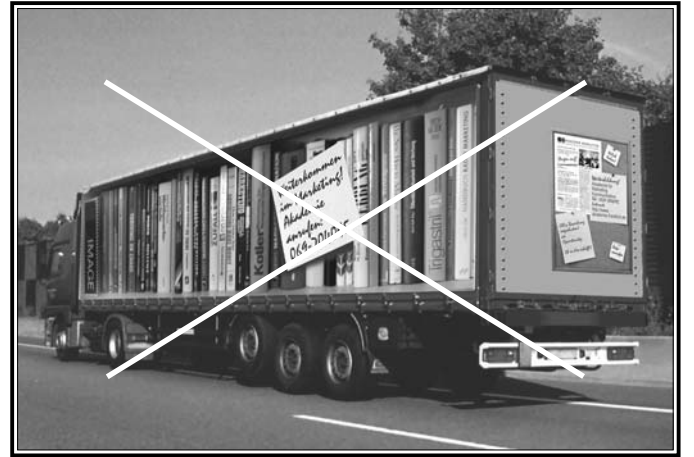
Звертаємося до Вас із проханням дати роз'яснення ситуації, що виникла у багатьох підприємців міста Славути, наступного змісту.

При проходженні техогляду в ДАІ інспектори вимагали від водіїв пред'являти дозвіл на розміщення реклами на автомобілях, який надається Хмельницьким ДАІ, а у разі відсутності такого дозволу – знімати рекламу з транспорту. Та, згідно статті 18 п. 1 Закону України «Про рекламу» – «розміщення реклами на транспорті погоджується лише з власниками об'єктів транспорту або уповноваженими ними органами (особами)». Чи правомірними є вимоги інспекторів ДАІ у даному випадку, якщо так, то якими нормативно-правовими актами вони керуються?

До звернення додається копія витягу із Закону України «Про рекламу» від 3 липня 1996 року, з відповідно внесеними до нього змінами.

Від редакції. А дійсно – чому? Припустимо,

«зачистку» щойно признаного з Німеччини авто ще можна якось пояснити (а ну раптом там написано щось нехороше німецькою мовою); але з якої причини підприємець не має можливості намалювати на машині логотип фірми? Невже зображення меблів чи вікна відволікає інших водіїв більше, ніж нескінченні рекламні щити вздовж вулиць та доріг? І що робити тим, в кого ця реклама вже є – адже підприємцям коштувала вона дуже і дуже недешево...

vsim.com.ua

СОЦІУМ

ДОЖИТИ ДО ЛИСТОПАДА

Минулої середи сесія Хмельницької обласної ради намагалася розглянути питання про визнання воїнів ОУН-УПА учасниками бойових дій за незалежність України. Саме з цього питання виступаючих стало більше, ніж при розгляді будь-якої з проблем соціально-економічного розвитку регіону. Основною пересторогою до порівняння воїнів Української Повстанської Армії з воїнами Радянської армії є поширена думка про злочини повстанців проти мирного населення в Західній Україні. Проте саме у шести західних областях з ініціативи населення обласні ради визнали ветеранів ОУН-УПА визволителями. Хмельниччина, на території якої УПА не проводила активних дій, могла стати сьомою. Аргументуючи доцільність прийняття рішення, яке б тільки морально компенсувало ветеранам визвольних змагань їхнє поневряння по радянських таборах, Галина Мельник (фракція УНП) нагадала слова президента Франції Шарля де Голя: «Якби Франція мала таку армію, як Українська Повстанська, то німецький чобіт не топтав би французьку землю.» Проте, як завжди, втрутилися регіони – мовляв, політичні реалії свідчать про відсутність внутрішнього примирення у суспільстві, та й питання це неактуальне. Звісно, було б набагато актуальніше дискутувати про статус мови чи розпалювати антинаївські пристрасті. Але ведеться не про те – рішення так і не було прийняте. І винні в цьому зовсім не регіонали чи соціалісти. Проект постанови, що мав бути затверджений більшістю від складу ради, ставився на голосування кілька разів, але до необхідних 46 голосів спочатку не вистачило чотири, а потім два голоси. При цьому на сесію не прибуло 27 депутатів, а вісім-десять не брали участі в голосуванні. Якщо регіони та соціалісти прогнозовано не записали в актив жодного голосу, то з 29 зареєстрованих на сесії депутатів фракції БЮТ «за» було тільки 17. Хоча їх однопартієць Віктор Адамський закликав не просто визнати, а й передбачити для ветеранів УПА матеріальні допомоги у бюджеті. Коментуючи ситуацію, голова облради Іван Гладуняк нагадав про антиконституційні рішення Донецької й Луганської обласних рад про статус мови. «Ми не чіпаємо статусу ветеранів. Це чисто політичне рішення про визнання історичного факту боротьби за незалежність.»

Що ж – свою політичну зрілість депутати обласної ради зможуть продемонструвати на листопадовій сесії, на яку, швидше всього, це питання винесуть знову.

Стосується воно не лише людей, яких стає все менше і менше. Неяк 27 депутатів – це не просто страх натиснути кнопку «за». Це дещо більше – прояв живучості міфів і традицій, що не мали до України ані найменшого стосунку, але до цього часу є дороговказом для державних мужів. Псевдоісторики та місцеві краєзнавці продовжують лякати людей жахами про «німецьких прислужників», а деякі депутати – коли вже не можуть відвертнутися від висловлення позиції – просто ховаються в кущі.

При цьому визнання давно вже відбулося у суто людському вимірі. Йдеться не лише про свято в селі Гуків (про що повідомлялося у минулому номері). 14 жовтня біля пам'ятного знаку у Стриганах Товариство підприємців «Край» і громадсько-політичне об'єднання «Демократична Славутичина» провели мітинг-вшанування вояків УПА, що проживають у Славуцькому районі. Були спогади і панахида; кожному з колишніх вояків була вручена грошова допомога.

Що ж – буде листопад, і буде чергова сесія обласної ради. Доживемо до листопада...

Стригани, 14 жовтня

